

De sociale og politiske konsekvenser, der følger af den teknologiske udvikling, er også skabelse af mere frihed. Tag sådan noget som trykkekunstens opfindelse. Den betød i praksis, at præsternes monopol på formidling af viden blev brudt. Dermed blev viden og senere hen også politisk magt i ganske betydeligt omfang spredt i samfundet.

På tilsvarende måde er det med den moderne kommunikations- og informationsteknologi. Det er også en kraft, som giver borgerne mere frihed. Den undergraver regeringernes magt, den offentlige sektors magt, og den skaber en åben og mere fleksibel verden, en verden baseret på netværk, frivillige sammenslutninger og en fri strøm af information.

Og hvad er det så, der skaber den teknologiske udvikling? Drivkraften bag den teknologiske udvikling er om noget iværksætterne. Det er iværksætterne, der er på markedet og dermed under konkurrence skaber den teknologiske udvikling. Derfor hænger Danmarks konkurrenceevne på det informationsteknologiske område sammen med iværksætternes vilkår. Det er udgangspunktet for Venstre.

Hvad er så regeringens rolle i sikringen af Danmarks konkurrence på det informationsteknologiske område? Dét må vi først gøre os nogle af begrænsningerne klart. Regeringer kan understøtte en udvikling, men de kan ikke skabe en udvikling, de kan ikke lede en udvikling. Regeringer hører hjemme på sidelinjen som linjedommere og medlemmer af et heppekor. På banen er det markedsaktørerne og ikke mindst forbrugerne, som sætter dagsordenen. Der er gode eksempler på, at regeringer ikke slipper heldigt af sted med at styre udviklingen.

Tag sådan noget som det japanske ministerium for industri og handel, som jo efter manges opfattelse har stor succes med at sætte dagsordenen for den informationsteknologiske udvikling. Ministeriet mente, at man skulle investere i bestemte modeller af supercomputere og det, der kaldes high definition-tv. Og hvad var konsekvenserne? Det var alt sammen store fiaskoer. Det er ikke regeringer, der kan fastsætte den teknologiske udvikling, det er markedet.

Hvad er det så, der konkret skal gøres for at understøtte udviklingen af iværksætterne? For det første skal iværksætternes vilkår forbedres, og et af de helt store problemer for iværksættere i Danmark er skattetrykket, bl.a. det personlige skattetryk. Det at spare penge op til at kunne starte egen virksomhed er nu engang noget af

det, der gør det nemmere for én, når man kommer i banken og siger: Jeg har et projekt. Jeg har noget, jeg gerne vil satse på. Det øger troværdigheden og gør, at banken siger: Hov, så vil vi også gerne give penge til det pågældende projekt.

Det kunne også gøre, at man har bedre mulighed for, når man endelig kommer i gang med at producere noget, at der bliver et overskud, så man kan blive ved med at reinvestere, og så ens virksomhed får mulighed for at videreudvikle sig. Så skattetrykket er af helt afgørende betydning for, at vi får bedre muligheder for iværksætterne og dermed også bedre muligheder for alle dem, som skal gøre sig gældende på det informationsteknologiske område.

Administrative byrder er også et stort problem for mange virksomheder. Der er udenlandske beregninger, der viser, at det, at man har administrative byrder, måske svarer til halvdelen eller måske en tredjedel af det, der er skattetrykket. Det er altså en ganske betydelig påvirkning af virksomhedernes økonomi, at der mange steder er overordentlig store administrative byrder, og Danmark er desværre et af de samfund i verden, hvor vi lovgiver mest.

Der er behov for liberalisering og åbning af markeder. Dét er vi heldigvis godt på vej herhjemme med den teleliberalisering, som er aftalt, og som allerede er i gang med at blive realiseret.

Der er også behov for, at der skabes klare linjer med hensyn til konkurrence. Vi har ikke behov for, at der er offentlige selskaber, som gør sig gældende på IT-markedet. Lad os få de pågældende selskaber privatiseret. Her tænker jeg bl.a. på Tele Danmark, men jeg tænker såmænd også på sådan noget som Kommunedata, en institution, som vi fra Venstres side gerne ser solgt til privat side.

Vi har også behov for at styrke de højere læreanstalter, universiteterne. Vi har behov for at styrke dem forskningsmæssigt og uddannelsesmæssigt. Jeg tror også, de har behov for eksperimenter på universiteterne. Vi har behov for eksperimenter, der giver mere liv, og som sætter mere dynamik i det. Det er tankevækkende, at når man snakker med unge studerende, som har haft mulighed for at studere i USA eller England, hvor man i langt højere grad har private universiteter, beretter de om universiteter med en helt anden grad af liv, en helt anden grad af engagement end det, vi finder herhjemme.